

РЕШЕНИЕ

№ 3642

гр. София, 04.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3835** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на М. Ц. К., действаща чрез адв. Д. Г. П., срещу Решение № 20068925 от 16.03.2021г., постановено от Софийския районен съд /СРС/, НО, 99 състав, по НАХД № 823/2021г., с което потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 3578167 на СДВР.

Според изложеното в касационната жалба, решението на районния съд е неправилно поради нарушение на материалния закон и на съдопроизводствените правила и необоснованост. Излагат се доводи, че имало неяснота относно лицето, на което е наложено наказанието „глоба“ – дали на юридическото лице [фирма] или на М. К. като негов представител. Твърди се, че районният съд не се е произнесъл по всички възражения, като конкретно се посочва обстоятелството, че на представената снимка за заснети два автомобила. Иска се отмяната на обжалваното решение и на потвърдения с него електронен фиш. В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – СДВР – отдел “Пътна полиция“ депозира чрез процесуален представител писмен отговор на касационната жалба, който поддържа и в съдебно заседание чрез юрк. П.. Счита касационната жалба за неоснователна и моли да бъде

оставено в сила решението на районния съд. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С решението си СРС е потвърдил електронен фиш Серия К № 3578167 на СДВР, с който на М. Ц. К. е наложена глоба в размер на 600 лева на основание чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.5 от ЗДвП за това, че на 07.05.2020г. в 19.28 часа в [населено място], по [улица] до магазин „А.“ в посока от [улица] към [улица], при ограничение на скоростта от 80 км/ч, установено с пътен знак В-26, е управлявала товарен автомобил марка „И.“ с ДКН № СВ 8873 със скорост на движение от 122 км/ч., като нарушението е заснето с мобилна система за видеоконтрол ARH CAM S1 №11743f0.

За да потвърди електронния фиш, СРС е приел, че административнонаказателната отговорност на М. К. е била законосъобразно ангажирана, тъй като извършването и авторството на деянието е доказано, електронният фиш съдържа изискуемите в чл.189, ал.4 от ЗДвП реквизити и при издаването му не са допуснати процесуални нарушения, техническото средство, с което е заснето нарушението е от одобрен тип, надлежно калибровано и технически годно, а глобата е стриктно определена съобразно закона.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Въз основа на всеобхватен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Предвид дължимата от въззивната инстанция служебна проверка, СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него проверка. Противно на твърденията в жалбата, съдът намира, че районният съд е отговорил подробно на възраженията в нея, като е дал обоснован и конкретен отговор защо ги намира за неоснователни.

Неоснователни са оплакванията, че не било ясно кое е санкционираното с електронния фиш лице, които съдът приема единствено като защитна теза. Пределно ясно във фиша е посочено името на лицето, което се санкционира и в какво качество – като законен представител на „Р. – М4 Е.. Следва да се отбележи, че на касатора е била указана възможността, предвидена в чл.189, ал.5 от ЗДвП, да подаде декларация с данни за друго лице, което е управлявало автомобила, но това не е сторено, поради което електронният фиш е законосъобразно издаден на нея в качеството на представляващ посоченото търговско дружество.

Що се отнася до доводите относно наличието на друго (второ) превозно средство на снимката, удостоверяваща заснемането на нарушението с мобилната система за видеоконтрол, следва да се отбележи, че както се сочи в жалбата до районния съд, конкретният участък от пътя се характеризира с интензивно движение, поради което

съвсем естествено е на снимката да са заснети и други превозни средства, в частност такива, които се движат зад или странично на процесното превозно средство. Несъмнено е доказано обаче, че именно управлявания от касатора автомобил се е движил с установената скорост от 122 км/ч, тъй като това е установено с автоматизирано техническо средство, което отчита индивидуалната скорост на отделното МПС, движещо се по пътя. В тази връзка няма никакво значение дали на снимката от ведозаснемането присъстват и други превозни средства, различни от процесното. С оглед на това обстоятелството, че районният съд не е обсъдил това възражение на жалбоподателя, не съставлява процесуално нарушение, още по-малко съществено такова. Извън горното, следва да се отбележи, че ако е имало съмнение относно това дали отчетената от техническото средство скорост е измерена именно от управлявания от нея автомобил или от този, който се визуализира на снимката като движещ се зад него, касаторът е могла да поиска назначаване на експертиза, което не е сторено.

С оглед на горното касационната инстанция намира, че решението на СРС не е засегнато от сочените в жалбата касационни основания и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН касаторът следва да бъде осъдена да заплати на ответната страна разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20068925 от 16.03.2021г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, по НАХД № 823/2021г.

ОСЪЖДА М. Ц. К. да заплати на Министерството на вътрешните работи – СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: